

Sygn. akt VIII Pa 79/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący – Sędzia SO Dorota Stańczyk (spr.)

Sędziowie SO Bożenna Rolińska

SR del do SO Anna Golec

Protokolant st. sekr. sąd. Justyna Nadolna

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2015 roku w Lublinie

sprawy z powództwa A. N.

przeciwko Zespołowi (...)

w S.

o uchylenie kary nagany

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Puławach IV Wydziału Pracy

z dnia 26 maja 2015 roku sygn. akt IV P 239/14

oddala apelację.

SSO Bożenna Rolińska SSO Dorota Stańczyk SR del. do SO Anna Golec

VIII Pa 79/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 maja 2015 r. Sąd Rejonowy w Puławach IV Wydział Pracy w sprawie sygn. akt IV P 239/14 z powództwa A. N. przeciwko Zespołowi (...) w S. o uchylenie kary nagany : 1.uchylił nałożoną na A. N. przez Zespół (...) w S. karę nagany;2.nie obciążył pozwanego kosztami procesu.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł na następujących ustaleniach oraz rozważaniach prawnych:

Powódka A. N. zatrudniona jest w Zespole (...) w P. jako (...)od 1 września1990r., posiada stopień awansu zawodowego(...) (akta osobowe).

Powódka jest członkiem (...), o czym dyrektor pozwanego Zespołu została poinformowana przez (...) (...) (...) (...) w piśmie z dnia (...). i w piśmie tym zwrócono się o potrącanie z wynagrodzenia powódki składek członkowskich na rzecz tej organizacji związkowej (k.7). Pozwany Zespół dokonywał stosownych potrąceń z wynagrodzenia powódki na rzecz organizacji związkowej, której jest członkiem, a w szczególności takie potrącenia dokonywane były w miesiącach wrzesień i październik 2014r. (odcinki wypłat - k.8-17).

W dniu 25 września 2014r. powódka rozpoczęła pracę o godz. 7.50 i zgodnie z planem miała tego dnia pracować do godz. 10.30 (bezsporne). Powódka najpierw przystąpiła do wykonywania swoich obowiązków (...)(zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc). Tego dnia organizowany był wyjazd wszystkich klas tej szkoły do Gminnego Ośrodka (...) w K. i powódka była wyznaczona na opiekuna grupy (...) (bezsporne). Powódka uznała jednak- po przybyciu do pracy, że z przyczyn osobistych zaistniała konieczność opuszczenia przez nią pracy i wtedy poprosiła innego wychowawcę, opiekującego się dziećmi z klasy (...) P. S. (1), czy mógłby w autokarze zaopiekować się jej grupą, a (...) wyraził zgodę (zeznania świadka P. S. (1) k.82v, zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc k.83). Powódka odprowadziła swoją grupę dzieci do autokaru, który podjechał o godz. 9.05, a następnie odjechała (zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc, zeznania świadków: P. S. (1), A. W. (1) k.33).

Sąd Rejonowy ustalił nadto jako fakt bezsporny, że powódka nie poinformowała dyrektora pozwanego Zespołu o opuszczeniu miejsca pracy i o zaniechaniu wykonywania swoich obowiązków .

W dniu 26 września 2014r. dyrektor pozwanego sporządziła pismo o nałożeniu na powódkę kary nagany za opuszczenie w dniu 25 września 2014r. miejsca pracy bez zgłoszenia tego dyrektorowi i pozostawienie dzieci bez opieki podczas wyjazdu w wyżej wymienionym dniu (k.4, akta osobowe).

W dniu 29 września 2014r. w pozwanej szkole, w trakcie przerwy lekcyjnej, odbywało się posiedzenie Rady Pedagogicznej i w trakcie tego posiedzenia, dyrektor przedstawiła jakie osoby wytypowała do otrzymania nagrody, a powódka zapytała dlaczego jest pomijana i zapytała, czy dyrektor ma jakieś zastrzeżenia do niej. Dyrektor powiedziała, że ma zastrzeżenia i zaprasza ją do gabinetu, a powódka powiedziała, iż chce mówić przy wszystkich (zeznania stron słuchanych w trybie art. 299 kpc, zeznania świadków: A. S. k.32v i A. W. (1) k.33). Na następnej przerwie dyrektor pozwanego poprosiła przedstawicielkę związku (...), aby wzięła udział w rozmowie, która odbywała się w pokoju nauczycielskim z powódką i w trakcie tej rozmowy dyrektor poprosiła powódkę o wyjaśnienie faktu oddalenia się przez nią z pracy i pozostawienia dzieci bez opieki, a ta tłumaczyła to faktem otrzymania telefonu oraz, że przekazała dzieci od opiekę (...) (zeznania świadków: M. S. i M. U. (1) k.33, zeznania dyrektor pozwanego B. C. (1) słuchanej w trybie art. 299 kpc k.83-83v).

Potem dyrektor pozwanego B. C. wręczyła powódce pismo o nałożeniu na nią kary nagany (pismo - k.4, akta osobowe, zeznania świadków: M. S. i M. U.).

W dniu 3 października 2014r. do pozwanego Zespołu wpłynęło pismo (...) (...) (...) (...) z dnia 1 października 2014r. z informacją o liczbie członków tej organizacji w III kwartale 2014r. (kserokopia z księgi korespondencji placówki k.35, pismo k.48, kserokopia z księgi korespondencji organizacji związkowej k.49v-50).

W dniu 6 października 2014r. powódka złożyła sprzeciw od ukarania jej karą porządkową (k.5, k.35v, akta osobowe).

Następnie dyrektor pozwanego Zespołu zwróciła się pismem z dnia 7 października 2014r. do (...) Oddziału (...) z prośbą o zajęcie stanowiska w sprawie ukarania powoda karą porządkową (k.23), a w piśmie z dnia 9 października 2014r. (...) Oddziału (...) odpowiedział, że powódka nie jest członkiem Związku (...), a więc (...) nie ma obowiązku wyrażania swojej opinii w tej sprawie (k.24).

Dyrektor pozwanego w piśmie z dnia 20 października 2014r. poinformowała powódkę, że nie uwzględniła złożonego przez nią sprzeciwu od nałożonej kary nagany (k.6, akta osobowe).

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o zeznania świadków: M. S., A. W., P. S. i M. U. oraz zeznania stron słuchanych w trybie art. 299 kpc, które to zeznania co do istotnych elementów, mających wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, w ocenie Sądu Rejonowego, nie zawierają sprzeczności pomiędzy sobą, a nadto zgodne są z dokumentami złożonymi do akt sprawy, których prawdziwość czy autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd Rejonowy zważył, że zgodnie z art. 112 § 1 zd 2 k.p. o uwzględnieniu lub odrzuceniu sprzeciwu decyduje pracodawca po rozpatrzeniu stanowiska reprezentującej pracownika zakładowej organizacji związkowej. Udział organizacji związkowej ma charakter opiniodawczy, jest on jednakże obowiązkowy co oznacza, że odrzucenie sprzeciwu bez rozpatrzenia przez pracodawcę stanowiska reprezentującej pracownika zakładowej organizacji związkowej stanowi podstawę do uchylenia kary przez sąd pracy.

Zgodnie z art. 23² kp jeżeli przepisy prawa pracy przewidują współdziałanie pracodawcy z zakładową organizacją związkową w indywidualnych sprawach ze stosunku pracy, pracodawca ma obowiązek współdziałać w takich sprawach z zakładową organizacją związkową reprezentującą pracownika z tytułu jego członkostwa w związku zawodowym albo wyrażenia zgody na obronę praw pracownika nie zrzeszonego w związku - zgodnie z ustawą o związkach zawodowych. Stosownie zaś do treści do art. 34 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234 ze zm.), przepisy jej rozdziału czwartego zatytułowanego "Zakładowa organizacja związkowa" stosuje się odpowiednio do międzyzakładowej organizacji związkowej obejmującej swoim działaniem zakład pracy. Zatem - w świetle powyższego, przepis art. 112 § 1 zdanie drugie k.p. ma zastosowanie także do pracownika, którego reprezentuje międzyzakładowa organizacja związkowa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998 r., I PKN 422/98, OSNAPiUS 1999, nr 24, poz. 786).

Powódka jest członkiem (...), zrzeszonym w(...) (...) (...) (...), która to Komisja rozszerzyła od marca 2012r. – jak wynika z treści pisma skierowanego do dyrektora pozwanego Zespołu, swoją działalność na pozwany Zespół. Dyrektor pozwanego Zespołu tego faktu nie kwestionuje. Poza sporem też jest, że z wynagrodzenia powódki potrącane były składki członkowskie na rzecz właśnie tego związku zawodowego.

Uprawnienia zakładowej organizacji związkowej przysługują organizacji zrzeszającej co najmniej 10 członków, a fakt ten organizacja musi dowieść w konkretny, ustawowo określony sposób przewidziany w art. 25¹ ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych tj. przedstawić co kwartał - według stanu na ostatni dzień kwartału - w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po tym kwartale, pracodawcy informację o łącznej liczbie członków tej organizacji i (...) (...) (...) wywiązała się z tego obowiązku bo w terminie do 10 października 2014r., przekazała pozwanemu pracodawcy informację o łącznej liczbie członków tej organizacji w III kwartale roku 2014.

Sąd pierwszej instancji podniósł, że pogląd zaprezentowany przez dyrektora pozwanego Zespołu, że wynikający z art. 112 § 1 zdanie drugie kp obowiązek konsultacji rozpatrzenia sprzeciwu od zastosowania kary porządkowej dotyczy członka związku zawodowego tylko wówczas, jeżeli u pracodawcy działa zakładowa organizacja tego związku, jest w kontekście powołanych przepisów nieprawidłowy. Fakt, że w pozwanym Zespole nie funkcjonuje zakładowa organizacja związku zawodowego, którego powódka jest członkiem, nie zwalnia pracodawcy z obowiązku konsultacji podejmowanych w odniesieniu do takiego pracownika czynności z zakresu stosunku pracy ze związkowymi ogniwami międzyzakładowymi – co wynika ze wskazanego wcześniej art. 34 ustawy o związkach zawodowych. Niewątpliwie, powódka od marca 2012r. jest członkiem (...), zrzeszonym w międzyzakładowej organizacji tego związku i to z tą organizacją związkową dyrektor pozwanego miała obowiązek przeprowadzenia konsultacji w trybie art. 112 § 1 zdanie drugie kp a nie ze Związkiem (...), którego członkiem nie była powódka.

Wobec tego, uznać należało, w ocenie Sądu Rejonowego, że dyrektor pozwanego Zespołu, nie konsultując z właściwą organizacją związkową reprezentującą powódkę sprawy związanej z wniesionym przez powódkę sprzeciwem naruszyła przepis art. 112 § 1 zdanie drugie kp, ale także i 23² kp oraz art. 34 ustawy o związkach zawodowych. Takie zaś naruszenie bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa skutkuje orzeczeniem o uchyleniu nałożonej na powódkę kary nagany.

Sąd pierwszej instancji podkreślił, że wprawdzie przeprowadzał postępowanie także w kierunku ustalenia, czy dyrektor pozwanego wręczając powódce w dniu 29 września 2014r. decyzję o nałożeniu kary nagany nie naruszyła art. 109§2 kp, jak też i czy nałożenie na powódkę tej kary było zasadne, lecz w sytuacji, gdy z przyczyn tylko formalnych, przedmiotowa decyzja pracodawcy, który jest zobligowany do bezwzględnego przestrzegania przepisów prawa, także i

o związkach zawodowych, uznana została za niezgodną z prawem, to nie zachodzi potrzeba rozważania i analizowania innych okoliczności na podstawie poczynionych ustaleń stanu faktycznego. O kosztach Sąd orzekł w oparciu o art. 102 kpc.

Od powyższego wyroku apelację wniósł pozwany, zaskarżając ten wyrok w pkt I. Wyrokowi temu zarzucił :

- naruszenie przepisów prawa materialnego, tj .art. 23² k.p. w zw. z art. 112 § 1 k.p. oraz art. 30 ustawy o związkach zawodowych prze ich niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie ,że pozwany miał obowiązek konsultowania zasadności sprzeciwu z komisją międzyzakładową (...)(...) (...), podczas gdy te przepisy traktują jedynie o zakładowej organizacji związkowej;

-naruszenie przepisów postępowania , które miało istotny wpływ na treść wyroku, tj. art. 233 § 1 k.p.c. przez zaniechanie wszechstronnej oceny zebranego materiału dowodowego polegające na pominięciu w tej ocenie zasadności nałożenia na powódkę kary nagany. Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu. W jego ocenie Sąd Rejonowy zaniedbał oceny materiału dowodowego w zakresie zasadności nałożonej kary porządkowej, tym samym pominął całkowicie fakt, że jej wymierzenie było uzasadnione(apelacja k.95-96).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd Okręgowy w pełni podziela zarówno ustalenia faktyczne , jak też rozważania prawne zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Sąd odwoławczy, oddalając apelację na podstawie materiału zebranego w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, nie musi powtarzać dokonanych przez ten sąd ustaleń faktycznych, może poprzestać na stwierdzeniu, że ustalenia faktyczne sądu pierwszej instancji podziela, w całości lub w części i uznaje za własne (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14.02.2013 r , II CSK 292/12).

Nie jest zasadny zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 23² k.p. w zw. z art. 112 § 1 k.p. oraz art. 30 ustawy o związkach zawodowych prze ich niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie ,że pozwany miał obowiązek konsultowania zasadności sprzeciwu z komisją międzyzakładową (...)(...) (...).

Sąd Okręgowy podziela, podobnie jak to uczynił Sąd Rejonowy, stanowisko Sądu Najwyższego, zawarte w wyroku z dnia 5 listopada 1998 r.(I PKN 422/98, OSNAPiUS 1999, nr 24, poz. 786), iż okoliczność, że w zakładzie pracy nie działa zakładowa organizacja związku zawodowego, której pracownik jest członkiem, nie zwalnia pracodawcy z obowiązku rozpatrzenia, przed podjęciem decyzji o uwzględnieniu lub odrzuceniu sprzeciwu od zastosowania kary porządkowej (art. 112 § 1 zdanie 2 KP), stanowiska reprezentującej pracownika międzyzakładowej organizacji związkowej. Dlatego też pierwszy zarzut zawarty w apelacji jest całkowicie niezasadny. Odnośnie drugiego zarzutu, tj. naruszenia przepisów postępowania , które miało istotny wpływ na treść wyroku, tj. art. 233 § 1 k.p.c. przez zaniechanie wszechstronnej oceny zebranego materiału dowodowego polegające na pominięciu w tej ocenie zasadności nałożenia na powódkę kary nagany, Sąd Rejonowy faktycznie nie dokonał tej oceny, podając, że gdy z przyczyn tylko formalnych, przedmiotowa decyzja pracodawcy, który jest zobligowany do bezwzględnego przestrzegania przepisów prawa uznana została za niezgodną z prawem, nie zachodziła , w jego ocenie, potrzeba rozważania i analizowania innych okoliczności na podstawie poczynionych ustaleń. Zgodnie z art. 233 § 1k.p.c. Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Sąd Rejonowy nie naruszył, wbrew stanowisku skarżącego, jego treści. Przepis art. 233 § 1 k.p.c. reguluje jedynie kwestię oceny wiarygodności i mocy dowodowej przeprowadzonych w sprawie dowodów, a nie poczynionych ustaleń faktycznych, czy wyprowadzonych z materiału dowodowego wniosków. Uchybienia w tym zakresie winny się skonkretyzować w zarzucie sprzeczności ustaleń faktycznych z materiałem dowodowym. Zaniechanie zaś wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału, czy też pominięcie przez sąd przy wyrokowaniu określonej okoliczności faktycznej, nawet jeżeli strona uważa ją za okoliczność istotną dla rozstrzygnięcia sprawy - nie stanowi o naruszeniu powyższego

przepisu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 19.02.2015r. , VI ACa 419/14 LEX nr 1661267). Dlatego jedynie na marginesie należy podnieść, że, w ocenie Sądu Okręgowego, należało ocenić merytorycznie zasadność nałożonej kary porządkowej w oparciu o zebrany w sprawie w tym przedmiocie materiał dowodowy i odnieść się do zarzutu powódki, iż nie została ona wysłuchana przed wręczeniem jej przedmiotowej kary. Sąd Rejonowy faktycznie takich ustaleń nie poczynił.

Należy stwierdzić, że brak jest podstaw do kwestionowania zasadności nałożonej kary porządkowej, biorąc pod uwagę ustalenia poczynione w sprawie , nie był też zasadny, podnoszony w toku postępowania przez powódkę, zarzut nie wysłuchania jej przez dyrektora szkoły przed nałożeniem tej kary.

Niezależnie jednak od braku poczynionych w tym zakresie ustaleń przez Sąd pierwszej instancji apelacja nie jest zasadna, gdyż jak słusznie ustalił ten Sąd, pozwany naruszył przepis art. 112 § 1 zdanie drugie k.p., ale także i 23² kp oraz art. 34 ustawy o związkach zawodowych, co skutkuje orzeczeniem o uchyleniu nałożonej na powódkę kary nagany. Z przedstawionych wyżej względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c, orzekł jak w sentencji wyroku.